

לסבתא - משחר

מתעוררת בבכי באמצע הלילה וכל הזיכרונות שוטפים ומציפים אותי. הזיכרונות כל כך חזקים ועמוקים בתוכי שאני כמעט יכולה להריח ולטעום אותם.

סבתא וסבא שומעים שאנחנו מתקרבים לביתם והם מגיעים לקבל אותנו בדלת. סבא נותן חיבוק חזק ומקרקע, וסבתא מחבקת ברכות ומנקרת את הלחי בנשיקה, ריח של קרם גוף נעים נודף מגופה.

הבית מלא ממתקים, צנצנות עם מקופלות ובייגלה, בפריזר שקית עם גלידה ובמקרר עוגת תפוחים עם שמנת. מותר לנו מהכל, חלום.

הקירות והמדפים מקושטים במלא תמונות של כל בני המשפחה ואני עוברת עליהם ומוודא שגם התמונות שלי שם. יודעת שסבתא לא מפספסת אף אחד ושכולנו יש מקום מיוחד בלב שלה ושל סבא.

בחוץ חם אבל בתוך הבית המזגן דולק ואני מרגישה את הקור של המרצפות המרובעות והקטנות תחת רגליי.

סבתא כבר ישנה בחדר שינה וסבא יושב על הכורסה מאחוריי ונרדם.

על שולחן העץ במרכז - ערימת עיתונים וקערות עץ עם פיסטוקים ושוקולד טוב. אפשר להשתרע על הספה ופשוט לנוח.

שבת בבוקר יום יפה.

אני פוקחת את העיניים לצלילי הציפורים שאני מצליחה לשמוע רק כשאני בקיבוץ (לא פלא ששלומית צפרית :). מהחלון מציץ עץ הברוש שאבא שתל כשהיה צעיר ומיד האף שלי פוגש ריח של לחמניות טריות שיוצאות מהתנור הקטן - כאילו סבתוש רק חיכתה לשמוע אותנו זזים במיטה והיא כבר רוצה לפנק ולהזין אותנו במלא חמאה. כן! יש לי סיבה טובה לקום מהמיטה.

במרפסת סבא עם העיתון והרדיו הקטן והשולחן עמוס בכל טוב - ריבות ביתיות, גבינה עם חורים, קממבר וגבינה כחולה ומסריחה. אני מתיישבת וסבתא מגיעה מבעד לרשת עם מגש העץ המלכותי ועליו הלחמניות החמות.

אחר הצהריים כל הבני דודים שולפים תחפושות מהסלסלות קש ומעלים הצגות בהתלהבות ורצינות.

אנחנו פורצים את הדלת בריצה לעבר עץ התותים שעומד באמצע הדשא וצובע את הפנים של כולנו בכחול-סגול.

בערב כולנו יושבים יחד במרפסת, שרים ומנגנים בגיטרה וסבתא נראית שמחה ומרוצה.

הבית שלכם סבתא וסבא, היה ותמיד יהיה, אי של שפיות עבורי. מקום לברוח אליו בשביל לקבל מנה גדושה של אהבה ללא תנאי.

לגור בתוך קירות הבית שלכם עם המשפחה שלי - הייתה מתנה עצומה עבורי. הרגשתי שהבית עוטף אותי בזיכרונות הכי טובים של החיים שלי. סבתא'לה - כמה שמחתי שאני יכולה לטפח את הגינה שלך, לשתול פרחים וסוקולנטים, לעטוף את הרימונים בעונה, לגדל ירקות ולהרגיש שאני ממשיכה משהו שהיה יקר לך.

אני מאמינה שלא סתם עברת לעולם הבא ארבעה ימים לפני היום הולדת של אבא שלי - כאילו את מזכירה לי שאלה החיים, המוות והלידה כרוכים זה בזה, יש המשכיות. ואנחנו פה כדי להמשיך את מורשת האהבה והמשפחתיות שהשרשת בנו. הכל למען האהבה.

יש מחשבה אחת שלא עוזבת אותי מהרגע ששמעתי שנרדמת לעולמים והיא: "איזה מזל שהאמא שגידלה את אבא שלי היא סבתא בטי כי כולנו גדלנו בידיים טובות".

אמא שמגדלת אבא שמגדל אמא בידיים טובות וכך נמשיך.

אני משחררת אותך סבתא אבל אני לא אשחרר את הזיכרונות שלנו לעולם.

שחר

